

blive foretrukket. Og ikke alene, som det nu er, men ogsaa med de foreslaaede $1\frac{1}{2}$ Dre til, føler jeg mig overbevist om, at Majs vil blive foretrukket. Naar man nu giver 4 Kr. 30 Dre for Majs og dertil lægger 1 Kr. 50 Dre, faar man 5 Kr. 80 Dre. Selv med de Priser vil vist Majs'en blive foretrukket for en stor Del anden Sæd, som ogsaa kan anvendes til Brænderibrug. Men lad det nu ogsaa falde lidt forfælligt, saa er det vist nok, at med lavere Majspriser vil den Majs-told, som bliver lagt paa her, vise sig at være af stor finansiel Betydning for Statskassen og mulig endogfaa enkelte Aar kunne indbringe 900,000 Kr. for Statskassen. Der-næst er der en anden Indtægtskilde, som vil flyde rigeligere for Statskassen, naar dette Lovforslag vedtages, og det er Olfkatten. Naar den højtærede Finansminister skal om-tale sine Principper og fremstille sine Bevæg-grunde, hvorfør han har forelagt dette Lov-forslag, er der jo en forslig Grund, som spiller en stor Rolle for ham, og det er Ind-førelsen af Olfkatten; ved den har man drevet Folk over til Brændevin. Den højtærede Minister kan nu ikke bære det Ansvar læn-gere. Han har været med til at føre Folk fra Ol over til Brændevin; nu bliver An-svaret ham saa tungt, at han møder her med et Lovforslag, som atter delvis skal føre Folk tilbage til Olfet. Der er ingen Tvivl om heller, at det vil blive Følgen af dette Lov-forslags Vedtagelse, at Folk igen ville komme tilbage til Olfet, at Olfkatten vil flyde rigeligere ind i Statskassen, med hvor stort Beløb kan ikke afgøres, men at det vil bringe forøgede Penge ind i Statskassen, er sikkert. Og hvad mener saa den højtærede Minister om Vintolden og den øvrige Spiritustold? Ikke den, som her forhøjes, men særligt Vin-tolden? Den vil sikkert ogsaa stige, naar vi gennemføre dette Lovforslag, og bringe Statskassen forøgede Indtægter. Det kan ikke undgaas — jeg skal senere komme til-bage til Vintolden — at man vil sammen-ligne Vintolden med den her foreslaaede Brændevinsafgift, og det vil da vise sig, at der er et stærkende Misforhold, og det kan da ikke være andet, end at en hel Del af Alkoholforbruget vil kaste sig over Vinen. Derved faar Statskassen ogsaa større Ind-tægt. Og endelig maa jeg paa dette Punkt for en Del slutte mig til det ærede Medlem fra Moen (Bjssen) og hans Udtalelse om, at der ogsaa findes Lider, hvor Mel-tolden ligeledes vil bringe Penge ind i Statskassen. Det er uomtvisteligt; det vil den praktiske Erfaring godtgøre, at til sine Lider vil Mel-tolden kunne bringe ikke ubetydelige Penge ind i Statskassen. I det hele taget kan jeg

heller ikke anerkende den Betragtning, at Mel-tolden ikke skulde fordyre Melet her i Landet; ellers har den ingen Virkning, ellers kan intet Menneske ønske den; hvis den ikke fordyrer Produktionen inden for Toldom-raadet, er den ikke stort bevendt.

Men hvilken Virkning vil Lovforslaget have over for Kommuneskasserne? I Anmær-ningerne til Lovforslaget er der kalkuleret, at Kommuneskasserne kunne faa en ny Ind-tægt af 4,317,700 Kr. For det første er der nu det at bemærke, at det er ikke den sikre Ende af Skatten, Kommunerne faa at holde i; men at de ville faa noget, tvivler jeg ikke om, maaste ville de endogfaa faa mere, end her er foreslaaet. Men dertil er at sige for det første, at Kommunerne slet ikke have bedt om Brændevinsstaten. Jeg kender ingen Kommune, der er gaaet til Finansministeren og har tigget om en Brændevinsstat, og jeg kender ingen Kommune, som ønsker en saa-dan Stat. Saa vidt jeg er kendt i Land-kommunerne — og helt ukendt er jeg ikke der — kan jeg ikke tænke mig, at nogen Kommune kan ønske sig at faa nogen Ind-tægt ad denne Vej. Thi Sagen er den, at de skulle selv tilvejebringe Pengene, og saa vidt jeg kan skønne, falder Brændevinsforbruget mest paa Landet. Det er derfor ikke uden Grund, at jeg har hørt stige i disse Dage, at den Gang vi indførte Olfkatten, da paalagde vi Byerne at drikke til Fordel for Landet, og nu skulle Landboerne drikke til Fordel for Byerne, saaledes komme vi alle til at drikke for vort kære Fædreland. Det skal jeg imidlertid lade ligge, men vist er det, at Landbruget kan ikke faa disse Penge, uden at de selv punge ud med dem. Og hvad naa vi ved det? Vi naa kun at faa vore Kommuneskatter lagte over paa et andet Skattegrundlag, og naar vi drage en Sammenligning mellem disse to Stattegrund-lag, Formue- og Lejlighedsstat paa den ene Side og Brændevinsstat paa den anden Side, saa kan der ikke være nogen Tvivl om, hvilket er det retfærdigste, hvilket man bør vælge. Lad os tage en Kommune med 1,000 Indbyggere. Dem have vi mange af, der er ingen ærede Medlemmer her, som ikke kende Kommuner paa den Størrelse; jeg har nu et bestemt Eksempel for Dje. Denne Kommune har nu en Statteindtægt af 8,000 Kr. om Aaret og kan altsaa, hvis dette Lov-forslag bliver vedtaget, faa 2,000 Kr., og den kan drage disse 2,000 Kr. fra denne Sum, den skal paaligne, kan altsaa slippe med en Fjerdedel mindre i Paaligning. Hvad vil det nu sige? Det vil sige, at den Mand, som nu svarer 400 Kr., slipper med 300 Kr., og den, som nu svarer 1 Kr. slipper